

המעשה הוא העיקר

פרשיות תרומה תצוה (תשא) הוספה בהשיעור חומש דשבועות אלו

א. הצעה-בקשה חדשה, על מנת לפרסם בכל מקום ומקום: שבהשבעות של פרשיות⁸ תרומה תצוה [והתחלת פ' תשא⁹], כדאי ונכון ביותר שנוסף על לימוד חלק מהפרשה בכל יום (עם פירוש רש"י - פשוטו של מקרא) בשיעורי חת"ת, יוסיפו וילמדו גם מפירוש חז"ל בתורה שבעל פה¹⁰, הלימוד ע"ד הדרש וכו'.¹¹

ב. [הנ"ל הוא] (על כל פנים מאמר ופירוש אחד), כפי שנלקטו כבר בספרים [כמו "תורה תמימה", "תורה שלמה", וכיוצא בזה]¹², כפי שנלקטו בספרים (ואין צורך לחפש בספרים). שברפרשיות אלו נתבאר כל פרטי הציוויים דמעשה המשכן, כלי המשכן, בגדי כהונה וכו', וההוספה בלימוד עניני המשכן ומקדש ממהרת ומזרז עוד יותר את בנין בית המקדש השלישי¹³.

ג. ומה טוב – לתרגם (על כל פנים חלק מפירושים אלו) גם בלשון עם ועם, כדי שיהי' "כשולחן הערוך ומוכן לאכול לפני האדם" – גם עבור אלו שלעת-עתה אינם יודעים ללמוד אלא בלשון עם ועם¹⁴.

וזאת למודעי השליקוט כולל הן השיחות המוגהות והן השיחות הבלתי מוגהות (רשימת השומעים), מתשמ"ח ואילך, והוא על אחריות המלקט בלבד.
(8) ש"פ משפטים תשמ"ט – התוועדות ע' 316: "שבפרשיות אלו נתבאר כל פרטי הציוויים דמעשה המשכן, כלי המשכן, בגדי כהונה וכו' – כדאי ונכון ביותר וכו'. ושם הערה 93: "משא"כ בפרשיות ויקהל פקודי שחוזר ונשנה בנוגע להעשי' בפועל".

(9) שם הערה 92: "הציווי דעשיית כיור וכונו, ומעשה הקטורת".
(10) משיחת ש"פ משפטים תשמ"ט – התוועדות ע' 316.
(11) שם הערה 94.
(12) שם הערה 95.

(13) שם ע' 316-7: "ומהמעלות שבזה: (א) בנוגע לכללות ההוראה "לחיות" עם התורה, לחיות עם הזמן, פרשת השבוע – שעי"ז שמוסיפים גם פירוש מתורה שבעל פה, הרי זה חודר יותר בשכל האדם, באופן ד"משפטים", כשולחן הערוך ומוכן לאכול לפני האדם", (ב) ועוד ועיקר – שההוספה בלימוד עניני המשכן ומקדש ממהרת ומזרז עוד יותר את בנין ביהמ"ק השלישי – לא רק "אני מעלה עליהם כאילו הם עסוקין בבנין הבית", אלא בנין הבית בפועל ממש".
(14) שם ע' 317.

(15) ש"פ תרומה ו' אדר תש"נ – התוועדות ע' 333-4: "מכל ענין בתורה צריך להיות לימוד והוראה בפועל בעבודת האדם, ואכ"כ מהמצוה כללית "ועשו לי מקדש ושכנתי בתוכם" שהיא ציווי לדורות – הציווי על כל הבתי מקדשות – משכן, בית ראשון, בית שני, ובנוגע לפועל כעת – בית המקדש השלישי שיבנה במהרה בימינו.

...ומזה מובן הלימוד עתה מהמדובר לעיל, ובפרט בדורנו זה: בני ישראל חיכו והאמינו בהשתוקקות עצומה לגאולה – "אחכה לו בכל יום שיבוא" וי"ל שזה כולל את ה"אחכה" דבני ביהמ"ק השלישי וכל הענינים שבאים עם ביאת המשיח. עד שזה התבטא בפועל בהנהגה (והוראה) של כמה ללמוד "תורת כהנים", ללמוד את הדינים הקשורים עם ביהמ"ק והקרבת קרבנות כו' (כולל הפרשיות דשבועות אלו), בכדי שיהיו "מוכנים" לגאולה שיוכלו לבוא תיכף ומיד – ע"י ידיעת ההלכות שיהיו אז נוגעים לפועל "לכהנים בעבודתם לויים בדוכנם וישראל במעמדם". עאכ"כ בדורנו זה, לאחר ש"כלו כל הקיצין", ועפ"י כל הסימנים בגמרא ומדרשי חז"ל נמצאים כבר בעקבתא דמשיחא, ודבר ברור שדורנו הוא הדור האחרון דהגלות, והדור הראשון דהגאולה. ובפרט כשנמצאים בימי סגולה, ימים מסוגלים ביותר לגאולה, כהשבעות שמתחילים משבת זו, כשקוראים בתורה וכו'.

(16) שם 334.
(17) הערה 67: "ובפרט שלע"ל ההלכה שמעשה גדול (ולא רק שהמעשה הוא העיקר). ומעין זה צ"ל בהעבודה עתה בתור הכנה להגאולה".

מוקדש לכ"ק אדמו"ר מלך המשיח, ולעילוי נשמת הרבנית בעלת מסירת נפש וכו' מרת מאריאשא בת הרה"ח וכו' ר' בן-ציון ע"ה שגלוב (גאורעליק) נלב"ב בשיבה טובה ביום כ"ף טבת ה'תשס"ז. אשת הרה"ח התמים ר' יצחק אלחנן הלוי הי"ד ב"ר יהודה לייב ע"ה שגלוב שנאסר לרגלי מסירות נפשו בעד החזקת היהדות ביום ד' תשרי ה'תרצ"ז ונרצח במאסרו ביום כ"ה טבת ה'תרצ"ז. ת. נ. צ. ב. ה.

נא תללות על כותלי בית הכנסת, ומצווה לפרסם בכל מקום! כתובתינו באינטרנט: <http://www.moshiach.net/blind>

יחסי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד

ד. כשקוראים¹⁵ בתורה אודות "ועשו לי מקדש ושכנתי בתוכם" – הרי זה צריך לעורר ביתר שאת וביתר עוז בכל יהודי ההשתוקקות וגעגועים לגאולה האמיתית והשלימה ולבית המקדש השלישי, ועבודת המקדש, הרלקת המנורה והקרבת הקרבנות וכו'.¹⁵

ה. [הנ"ל הוא] נוסף להקיום ד"ועשו לי מקדש ושכנתי בתוכם" הפרטי, בתוך כל אחד ואחת, במשכנו הרוחני, בביתו הפרטי וכו'.¹⁶

ו. ועוד ועיקר: שזה צריך לבוא כמעשה בפועל¹⁷, – להוסיף ביתר שאת וביתר עוז ב"מעשינו ועבודתינו" שמביאים את הגאולה, ובמיוחד – ענינים (בעבודת ה') שהם מעין – וממהרים עוד יותר – את הגאולה¹⁶.

ז. [הנ"ל] כולל ומתחיל מלימוד ה' בית המקדש ותורת כוהנים (כמבואר בפרשיות אלו בתורה שבכתב, ותורה בפירושה ניתנה – בתורה שבעל פה), ותלמוד גדול שמביא לידי מעשה – העבודה בפועל מעין הגאולה¹⁶.

ח. בכללות: לעשות מכל דבר בעולם משכן ומקדש לה', ומקדש נצחי – על ידי השימוש בדבר למצוה (או תשמישי מצוה), שעל ידי זה מתאחד הדבר ביחוד "נצחי למעלה", עד שמתגלה גם למטה, במצוה מלשון צוותא וחיבור עם הקדוש ברוך הוא¹⁸.

להוסיף בהג' קוין במשך פ' תצוה

ט. יש להציע, ובבקשה שיפרסמו בכל מקום האפשרי: במשך שבוע הבא, פ' ואתה תצוה¹⁹, החל מיום ראשון, עד (ועד בכלל) שבת הבאה פ' תצוה – שכל אחד ואחת, אנשים נשים וטף, יוסיף בג' הקוים דתורה תפלה וצדקה²⁰.

י. בפשטות – להוסיף בלימוד התורה, הן בכמות (זמן הלימוד, ובענינים הנלמדים), והן באיכות – בעומק הלימוד, ביתר חיות והתלהבות; להוסיף בנתינת הצדקה בכמות (ובאיכות – סבר פנים יפות); ולהוסיף בעבודת התפלה כוונה ובהידור כו'²¹.

(18) שם 334-5: "לדוגמה ע"י מצות צדקה: ע"י נתינה מהממון הפרטי לצדקה, עושים מהמטבע הגשמיית (וכי"ב) מצוה של הקב"ה".
(19) "שמתבדך משבת זו (פ' תרומה), החל מיום ראשון, ז' אדר, יום ההולדת ויום פטירת משה רבינו וכו'".

(20) ש"פ תרומה ו' אדר תשמ"ט – התוועדות ע' 333: "(נוסף לשיעורים הרגילים שלו) בג' הקוים... (כנגד זהב וסוף ונחושת), שהם עיקר ב"ועשו לי מקדש ושכנתי בתוכם". ובהערה 99: "וביום השבת – ע"י הכנסת אורחים או צדקה ברוחניות, או ע"י נתינה בכפליים בערב שבת".

(21) שם: "וגדול תלמוד שמביא לידי מעשה, ומצוה גוררת מצוה (ובפרט מצות צדקה ששקולה כנגד כל המצוות) – הרי זה יביא בודאי גם הוספה בקיום המצוות בהידור בכלל, כולל, מובין, במצווה כללית ד"אהבת לרעך כמוך", גם ע"י הוספה בעבודה דהפצת התורה והיהדות והפצת המעיינות חוצה".